

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

„En dit is de verkondiging, die wij van Hem gehoord hebben, en wij u verkondigen, dat God een licht is, en gansch geen duisternis in Hem is. Indien wij zeggen dat wij gemeenschap met Hem hebben, en wij in de duisternis wandelen, zoo liegen wij, en doen de waarheid niet; maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zoo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus Christus, Zijnen Zoon, reinigt ons van alle zonden. 1 JOH. 1 : 5, 6, 7.

No. 16. 15 Augustus.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.	7e Jaargang 1902.
--------------------------------	---	------------------------------------

REDEVOERING

door Apostel FRANCIS M. LYMAN, gehouden in de zaal „Excelsior”
te Rotterdam, in de morgenvergadering van Zondag, 27 Juli, 1902.

(Opgenomen door IEMKE KOOYMAN).

Het is mij een groote vreugde, zoovele Heiligen der laatste Dagen te ontmoeten en met de hulp des Heeren hoop ik eenige woorden te zeggen, waarvan ik vertrouw, dat zij tot nut voor u zullen zijn. De Heiligen der laatste Dagen zijn in het bijzonder een praktisch volk, dat is te zeggen: onze godsdienst sluit ons geheele leven in zich. Zoo wordt het van ons verwacht, wanneer wij leden van de Kerk worden, dat onze godsdienst al onze tijd inneemt, zoodat wij Heiligen der laatste Dagen zijn in den vollen zin des woords. Wij wachten niet tot dat wij vergaderd zijn in het land van Zion, maar beginnen hier reeds. Het is het voornemen van den Heer dat wij een volkomen ondervinding hebben voordat wij vergaderen en wij zijn zeer verlangend hier in Holland sterke vertakkingen te hebben, zoodat wij elken Zondag zulke groote vergaderingen mogen hebben als heden; zoodat wij goede en sterke Zondagscholen mogen hebben en Onderlinge Vereenigingen. Dat wij een goed koor of zangers en zangeressen mogen hebben. Dat wij alzoo goede Zustersvereenigingen en goede Vereenigingen van het Priesterschap zouden hebben. Het is gewenscht, dat de Heiligen der laatste Dagen, voordat zij tot Zion vergaderen, goed geleerd zullen zijn in het Evangelie. Daarom wensch ik de Heiligen der Laatste Dagen aan te sporen om zich niet te haasten, doch dat gij al uwe aandacht zult geven om het goede te doen. Wij wenschen, dat de wereld zal zien wat de vruchten van het Evangelie zijn, dat zij bemerke, dat het Evangelie ons oprechte menschen maakt

en dat het ons hervormt van al onze verkeerdheden; dat het licht van het Evangelie zoodanig in ons moge schijnen, dat onze verwanten en onze vrienden in de wereld onze goede daden mogen zien en dat zij alzoo mogen geleerd worden om den Heer te verheerlijken. Wij wenschen, dat gij ons behulpzaam zult zijn in het prediken van het Evangelie. Wanneer gij lid zijt geworden van de Kerk of van het Priesterschap, dan wenschen wij, dat gij van den beginne zult leeren van de dingen Gods en die onderwijzen; en dit is een groot voorrecht. Het is een voorrecht, dat gij waarschijnlijk als gij in Zion zijt, niet zult hebben Het grootste gedeelte van de Heiligen der Laatste Dagen zal, als zij in Zion zijn, niet weder tot de wereld terugkeeren. Het moge zijn, dat een groot aantal van de mannen zal terugkeeren, maar de moeders en dochters zullen het waarschijnlijk niet doen. Daarom spoor ik u aan uw uiterste best te doen het Evangelie te prediken, terwijl gij hier zijt, want het Evangelie, dat wij ontvangen hebben, is de kracht Gods tot zaligheid voor allen die het gelooven en al diegenen welke het ontvangen, ontvangen geloof van den Heer en overeenkomstig hun geloof werken zij. En gij moogt voor u zelve beslissen wat de kracht van uw geloof is, want het levend geloof brengt altijd werken voort. Als gij gelooft in het grondbeginsel bidden, dan zult gij altijd bidden. Als gij gelooft in gehoorzaamheid, dan zult gij altijd gehoorzaam zijn aan diegenen die over u gesteld zijn: de vrouwen aan hare echtgenooten, de kinderen aan de ouders, de vaders aan het Priesterschap; en alzoo zal er eenheid onder de Heiligen der Laatste Dagen bestaan, en aan vrede en goede werken zal al onze aandacht gegeven zijn.

Heiligen der Laatste Dagen twisten nooit, want als gij twist dan zijt gij geen Heiligen der Laatste Dagen. Heiligen der Laatste Dagen s'elen nimmer; Heiligen der Laatste Dagen liegen nimmer; indien gij liegt of steelt, zijt gij geen Heiligen der Laatste Dagen. Heiligen der Laatste Dagen doen aan hunne naasten, zooals zij wenschen dat hunne naasten aan hen zouden doen en als gij zoodanig niet leeft, zijt gij geen Heiligen der Laatste Dagen.

De Heiligen der Laatste Dagen nemen altijd de wetten in acht en zijn altijd onderworpen aan ieder gouvernement. Als gij geen goede onderdanen zijt, dan zijt ge geen Heiligen der Laatste Dagen. Heiligen der Laatste Dagen betalen altijd hunne eerlijke schulden. Zij berooven of bedriegen niemand; indien gij eenige van die dingen doet dan zijt gij geen Heiligen der Laatste Dagen. Ik wensch u bekend te maken, zusters en broeders, dat dit de eischen van het Evangelie zijn. De Heiligen der Laatste Dagen houden altijd den Sabbatdag heilig.

Alzoo kunnen wij voor onszelven zien in hoeverre wij Heiligen der laatste Dagen zijn en onze toestand in het verbond, want wij zijn in het verbond van den Heer getreden en hebben beloofd Zijne geboden te houden.

Wij wenschen dat de vrouwen tot hare echtgenooten zullen spreken en doen wat recht is. En wij wenschen van de mannen, dat zij toezien, dat zij de geboden onderhouden, en alzoo zult gij

tegenover haar in uwe harten voornemen en gij wordt gevestigd in uw geloof. En alzoo zult gij gesterkt worden, opdat gij niet bewogen wordt door de leeringen der menschen. Dan zal de Geest des Heeren aan u getuigenis geven, dat de Vader in den hemel leeft, dat gij den Vader kent, en dezelfde Geest zal getuigenis geven van den Zoon. en gij zult niet meer *gelooven* dat Jezus is de Christus, maar gij zult het *weten*; want de zaligheid is niet alleen het *geloof*, doch om God te *kennen* en Jezus Christus dien Hij gezonden heeft. Geloof alléén is niet voldoende, goede werken zijn noodig om de zegeningen van den Heer te verkrijgen. Zoo moeten ons geloof en goede werken meest volkomen in den Heer zijn en dit is de les, waarin wij wenschen dat gij volkomen geleerd zijt vóór gij vergadert tot Zion. Daar zullen de moeilijkheden meer moeilijk zijn, want in Zion zult gij ernstig beproefd worden en slechts diegenen, die geheel beproefd zijn, kunnen in den dienst des Heeren volharden tot het einde. Het is niet voldoende, dat wij hier Heiligen der laatste Dagen zijn, doch ook als wij vergaderd zijn, moeten wij zoodanigen zijn. Wij moeten zoolang als wij in het vleesch zijn, in den dienst des Heeren zijn. Elke dag brengt beproeving; ik wensch dat gij verstaan zult, dat de Heiligen der laatste Dagen een beproefd volk moeten zijn. Gij moet beproefd worden, zoodat gij bewijzen levert om alle dingen op te willen offeren voor den Heer. De Heere Jezus verklaarde, dat wij Hem niet waardig waren, als wij niet gewillig waren alles voor Hem op te offeren. Het moge geëischt worden, dat de man zijn geboorteland verlaat, dat hij zijne familie verzaakt, vrouw en kinderen, broeders en zusters verzaakt, en er mogen omstandigheden zijn, dat het geëischt wordt van een mensch, zijn leven neer te leggen. Wij zouden mannen hebben om dit te doen; ook de Apostelen hebben deze beproevingen gekregen en vele Heiligen der laatste Dagen, maar niet allen. Deze beproevingen kwamen niet tot allen in de dagen van Christus, doch tot velen. En zoo moeten alle menschen beproefd worden of zij den Heer willen dienen. Daarom wenschen wij dat gij den Heer getrouw dient en al uwe plichten vervult tegenover God, of uwe broederen en tegenover uwen naaste. Vervult al uwe plichten, welke op u rusten, onder uwe vrienden en verwanten. Weest getrouwe onderdanen, zoolang gij in dit land zijt, en wanneer gij voor uzelf en voor de ambtenaren der Kerk bidt, bidt voor het gouvernement en voor uwe landgenooten; vraag om vrede en dat dit zeer roijaal gouvernement, waarvan wij zeer goede bescherming genieten, voort moge bestaan.

De Heer zal de wegen openen als gij wenscht te vergaderen naar Zion. God wenscht hen die opofferingen willen maken, en die zullen in den juisten tijd vergaderd worden, want het zij u bekend dat verwoesting over de goddeloozen en over de wereld zal komen. Gij zult u de belangrijke geschiedenis uit de dagen van Noach herinneren, hoe de aarde en de menschen door de vloedten verzwolgen werden. De Heere heeft geopenbaard dat de verwoesting

der goddeloozen thaus door vuur zal geschieden en niet door water en tevens de kenteekenen dat deze dingen nabij zijn. En vóór de komst van dien verschrikkelijken dag heeft de Heere Joseph Smith verwekt en heeft hem met autoriteit en gaven begiftigd als in vroegere dagen; en door deze autoriteit is het Evangelie in deze dagen gepredikt als een getuigenis, dat de Zoon van God zal komen en wanneer wraak over de goddeloozen zal genomen worden. En wij hebben de waarschuwing vernomen in den juisten tijd, dat wij mogen bekeeren en tot den Heer komen.

Het maakt mijn hart vol van vreugd, zoo'n groote vergadering te zien, want de meesten zijn Heiligen der laatste Dagen. Wij wenschen, dat gij deze waarschuwing bekend maakt onder de menschen, en dan zal de weg voor u geopend worden om te ontkomen aan de verwoesting.

Ik bid den Heer u te zegenen en de woorden te zegenen van de dienstknechten, die gij nu en dan hoort. En dat gij uw eigen zaligheid moogt uitwerken. Indien door uwe inspanning ééne ziel van de verwoesting is gespaard, wat zult gij dan een wonderbare vreugde hebben in den hemel; en gij hebt een gelegenheid voor twee of drie zielen. Veronachtzaam dit niet. Laat uw leven van toewijding door de wereld ontdekt worden en dat zij mogen bekennen, dat gij de zonde hebt nagelaten. Dat gij de voorbeelden en geboden des Heeren navolgt en dat gij een leven van reinheid leeft; want dit is het, wat van de Heiligen der laatste Dagen verlangd wordt. God zegene u in den naam van Jezus Christus. Amen.

Rotterdamsche Conferentie.

De halfjaarlijksche Conferentie van de Rotterdamsche Vertakking der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen werd op Zondag 27 Juli 1902 te Rotterdam gehouden. Tegenwoordig waren: Apostel Francis M. Lyman, President der Europeesche Zending, Hugh J. Cannon, President der Duitsche Zending, Pres. Sylvester Q. Cannon en de volgende Zendelingen van de Nederlandsch-Belgische Zending:

Pres. Stanley F. Taylor en de Ouderlingen William M. Lillywhite, Lambertus J. Kragt, Stanley S. Stevens, James W. D. Hurren en William Dalebout van de Amsterdamsche Conferentie; Pres. Jos. C. Platt en de Ouderlingen Hendrik Bel, Willem de Leeuw, Bernard A. Denkers, Albertus Bragonje, Willem A. Kolde-wijn en Christiaan F. E. Weening Jr. van de Groningsche Conferentie; Pres. George L. Weiler, de Ouderlingen John W. F. Meyers en Jan van Daalen en Zuster Ella R. Hunt van de Arnhemsche Conferentie; de Ouderlingen Willard T. Cannon, David P. Cheney en Gabriël J. Neerings van de Luiksche Conferentie; Ouderling Lucas Roghaar van de Brusselsche Conferentie; Pres. Hendrik de Brij en al de Zendelingen der Rotterdamsche Conferentie.

Tevens waren aanwezig: Ouderling Winslow Farr Smith van Duitschland en B. Morris Young Jr, Muziekstudent van Brussel.

De vergaderingen werden gehouden in de zaal „Excelsior”, St. Janstraat 15. De eerste werd des morgens ten 10 ure door Pres. Sylvester Q. Cannon geopend met het laten zingen van het lied „*O volheid van zegen*”; gebeden door Ouderling Hendrik Bel, waarna het lied „*Lieflijk rijst het heilig daglicht*”, werd gezongen. Pres. Sylvester Q. Cannon was de eerste spreker; hij drukte zijne blijdschap uit over de vele zegeningen die wij genieten, heette allen hartelijk welkom, sprak den wensch uit dat de Conferentie-dag voor allen een dag van vreugde en voorspoed mocht wezen, dat al de aanwezigen hunne harten zonder vooroordeel zouden openen, om daarna niet alleen hoorders doch ook daders des woords te zijn, en legde vervolgens op duidelijke wijze uit hoe noodig het voor een ieder is, zich te bereiden voor de tweede komst des Heeren.

Hierna sprak Pres. Hugh J. Cannon in de Duitsche taal. Deze gaf zijn leedwezen te kennen, ons niet in onze eigene taal te kunnen toespreken, doch tevens zijne blijdschap met ons te samen te zijn; als de Heere komt, zeide hij, zullen wij elkaar kennen, dan zullen wij ééne groote familie zijn; als Heiligen der laatste Dagen verwachten wij zulks. Hij gaf ten slotte eene krachtige getuigenis van de waarheid der Evangelie-boodschap en de goddelijke roeping van de ambtenaren der Kerk.

Ouderling William M. Lillywhite was de derde spreker, die in korte, doch krachtige, woorden de noodzakelijkheid aantoonde, te behooren tot de Kerk van Christus en niet van menschen; allen, zeide spreker, die gewillig zijn op aarde opgenomen te worden in de Kerk of het Koniukrijk des Heeren, zijn na hunner gehoorzaamheid leden van het onbewegelijke Koninkrijk der Hemelen.

De volgende spreker was Ouderling Bernard A. Denkers. Hij behandelde de vraag, waarom de Zendelingen in dit Christelijk land komen: er zijn duizenden oprechte zielen in dit land, doch wat baat het oprecht te zijn, als de bevoegde autoriteit, om de verordeningen des Evangelies te bedienen, niet aanwezig is? Spreker verklaarde vervolgens den afval en de herstelling van het Evangelie, alsmede de eerste beginselen van hetzelfde.

Ouderling Stanley F. Taylor, die daarna sprak, legde op duidelijke wijze het feit uit, dat God altijd aan zekere mannen Zijn wil heeft bekend gemaakt, wanneer Hij eenig werk ging doen onder de menschen, opdat Hij getuigen op aarde zou hebben. Deze getuigen zijn o.a.: Mozes, Johannes de Dooper en de drie getuigen van het Boek van Mormon.

Hierna werd door Pres. Cannon Apostel Francis M. Lyman voorgesteld, die vervolgens in de Engelsche taal sprak, terwijl Ouderling Hendrik de Brij het gesprokene vertolkte. Hij sprak over de plichten van de leden der Kerk (zie de redevoering in dit nummer).

Tot besluit werd het lied „*O vast als een rotssteen*” gezongen. Dankzegging door Ouderling Aart J. Neuteboom.

De in 't bijzonder voor de Heiligen gehouden namiddag-vergadering werd ten 1.30 ure geopend met het lied „*Komt, heiligen, komt*”. Ouderling George L. Weiler deed het gebed, waarna het lied „*Jezus werd eertijds veracht*” gezongen werd. De Ouderlingen La Fayette T. Whitney en Jan Tingen, geholpen door de Ouderlingen Iemke Kooijman en Gabriël J. Neerings, bedienden het Heilige Avondmaal.

Daarna sprak Pres. Sylvester Q. Cannon in 't kort over het groote gewicht van het ondersteunen der verschillende kerkelijke ambtenaren. Vervolgens stelde hij de algemeene autoriteiten der Kerk voor, welke éénstemmig ondersteund werden. Tevens stelde hij voor: Apostel Francis M. Lyman als President der Europeesche Zending; Sylvester Q. Cannon als President der Nederlandsche Zending; La Fayette T. Whitney als Secretaris dezer Zending; Leonard van den Akker als vertaler voor *De Ster*; Hendrik De Brij, Conferentie-President, Gerrit J. Kruitbosch, Jan Tingen, Cornelis van de Graaf, Joseph Leroy Alvord, John H. Peterson en Iemke Kooijman te Rotterdam, Lorenzo Y. Rigby en John Klein te Dordrecht, Meeuwes Bakker en Henry E. King te Utrecht, Aart J. Neuteboom en Gerardus C. Bernards te Den Haag, als reizende Zendingen; benevens het lokale priesterschap en beambten der Rotterdamsche vertakking; welke allen eveneens éénstemmig in hunne roepingen werden erkend.

Ouderling Jos. C. Platt was de eerste spreker, die het leven van onzen Heiland besprak, benevens onzen levenswandel. Wij moeten in 's Heeren voetstappen treden, om de heerlijkheid te verkrijgen, die den getrouwen wacht.

Hierop sprak Zuster Ella R. Hunt. Zij wees op het groote voorrecht, dat wij genieten door Apostel Lyman bij ons te hebben. Verder zeide zij: velen zeggen, „als wij eerst maar in Utah zijn”, doch als allen zoo spoedig optrekken, blijven de Zendingen alleen, en dan hebben we ook niet zoo'n heerlijk koor, als wij vandaag gehoord hebben.

De laatste spreker was Apostel Francis M. Lyman. Zijne woorden werden vertaald door Ouderling Gerrit J. Kruitbosch. Hij besprak het gewicht van het Avondmaal, legde wederom op duidelijke wijze de plichten van de leden der Kerk uit, gaf vele vermaningen tot nauwere plichtsbetrachting en gaf zegeningen voor al de aanwezigen, alsmede voor hen die verhinderd waren tegenwoordig te zijn.

De slotzang was 't lied „*O mijn Vader*”. Dank gezegd door Ouderling John H. Peterson.

Des avonds werd de vergadering geopend met het lied „*In duisternis gebonden*”. Het gebed werd gedaan door Ouderling Willem Dalebout; daarna werd 't lied „*O, zaal'ge ure van gebed*” gezongen.

Alsnu was de eerste spreker Ouderling Gerrit J. Kruitbosch,

welke het onderwerp „geloof” behandelde. Het geloof is de kracht, die ons hier tezamen bracht. Bij de menschen vermindert het geloof, omdat er geen antwoord van God is. Dit is om hunne eigen ongerechtigheden, die een scheiding maken tusschen hen en den Heer. Door het geloof verkrijgen we eens al de heerlijkheid die te verkrijgen is.

Apostel Francis M. Lyman was wederom de laatste spreker. Hij sprak ook nu in de Engelsche taal, hetwelk door Ouderling De Brij vertaald werd. Hij gaf een schoone uitlegging van het beginsel „openbaring” en het ontstaan van den Bijbel. Op kernachtige wijze verklaarde hij, hoe de Bijbel op zichzelf ons niet kan zalig maken. Er zijn mannen noodig die dat boek publiceeren, die het woord tot de menschen brengen, zoomede bevoegde autoriteiten tot het voltrekken der beschreven verordeningen. Ten slotte verzegelde spreker het gesprokene met zijne getuigenis en gaf zijnen zegen voor de aanwezigen, voor het land, het volk en de regeering.

Met het zingen van het lied „*Wij danken U, Heer, voor profeten*” werd de vergadering geëindigd. Pres. Sylvester Q. Cannon offerde het dankgebed.

Al de vergaderingen waren door de Heiligen en vreemdelingen buitengewoon goed bezocht, in de avondvergadering waren ongeveer 650 personen aanwezig, waarvan ongeveer 200 vreemden; terwijl ze bijzonder veraangenaamd werden door het zingen van solo's door de Ouderlingen Henry E. King en Winslow F. Smith en van lofliederen door het Rotterdamsch gemengd koor onder leiding van Ouderling Leo. v. d. Akker. Er heerschte den geheelen dag een uitstekende geest.

De avond van Zaterdag 26 Juli 1902 was voor velen een feestavond. Allen, die aanwezig waren in de zaal Excelsior, waren ten hoogste voldaan over de liederen van 't koor, de schoone zang- en vioolsolo's die men hoorde en de voordrachten die ten beste gegeven werden.

Op Vrijdag 25 Juli 1902 werd te Amsterdam in de zaal *Odéon* eene bijzondere vergadering gehouden; ook daar werd een goede aandacht bewezen, terwijl er een goed aantal bezoekers waren, n.l. ongeveer 350 personen, waarvan 234 vreemdelingen.

Nog werden gehouden twee Priesterschap-vergaderingen, één op Zaterdag 26 Juli en één op Maandag 28 Juli 1902. In de eerstgenoemde was Apostel Francis M. Lyman tegenwoordig en in beide werden voortreffelijke leeringen en vermaningen gegeven. Ook werd in de eerstgenoemde vergadering voorgelezen een Statistiek-Verslag van de Rotterdamsche Conferentie en de werkzaamheden der Zendelingen gedurende de laatste zes maanden, eindigende 30 Juni 1902, luidende als volgt: Aantal vertakkingen 5; Zendelingen 12; Zeventigers van Zion 7, Ouderlingen van Zion 4, Lokale Ouderlingen 2; Lokaal Priesterschap: Ouderlingen 4; Priesters 11; Leeraars 18; Diakenen 14; Leden 467; Kinderen onder 8 jaar 200; Totaal aantal zielen (Zendelingen uitgesloten) 714;

Traktaten uitgegeven 9765; Boeken uitgegeven 123; huizen bezocht met 't eerste traktaat 4735; idem door uitnoodiging 1214; Evangeliegesprekken 3725; Vergaderingen gehouden 277; Zondagscholen gehouden 122; Theologieklassen 43; Priesterschap-vergaderingen 19; Vergaderingen der Zustersvereeniging 23; Gedoopt: nieuwe leden 39; kinderen van leden 7; Bevestigd 46; Kinderen ingezegend 17; Verordineerd tot 't Priesterschap 10; Vertrokken naar Zion 13; Overleden: boven acht jaren 5; beneden acht jaren 2; Aangekomen van andere Conferenties 4; Vertrokken naar andere Conferenties 8; Nieuwe inschrijvers voor *De Ster* 7; tevens een verslag van de werkzaamheden over de laatste zes maanden in de geheele Zending, waaruit o.m. blijkt, dat er 136 personen gedoopt werden. Ook hadden in die vergadering de Zendingelingen het genoeg aan Pres. Sylvester Q. Cannon een fijne wandelstok als teeken van toegenegenheid aan te bieden, waarop de volgende woorden voorkomen: „Prest Sylvester Q. Cannon from his fellow-laborers of the Netherlands Mission, July 27, 1902”.

De in deze Conferentie aanbevolen onderrichtingen en de heerlijke geest welke openbaar was, zullen zekerlijk aanmerkelijke gevolgen hebben in de verdere uitbreiding van het Evangelie en de meer stipte gehoorzaamheid door diegenen welke hetzelfde aangenomen hebben.

IEMKE KOOIJMAN, *Secr.*

Aangekomen.

Ouderling Nicholas G. Smith van Salt Lake City, Utah, is den 27 Juli, l.l. te Rotterdam welbehouden aangekomen. Hem is de Groninger-Conferentie als arbeidsveld aangewezen.

Br. Gabriël J. Neerings van Dordrecht is behoorlijk geroepen om eene Zending in de Nederlandsch-Belgische Zending te vervullen. Hij werd den 26 Juli l.l. door Apostel Francis M. Lyman verordineerd als Ouderling en ter zijde gesteld voor deze roeping. Ouderling Neerings is benoemd voor de Luiksche Conferentie.

Ontslag en Benoeming.

Ouderling Albertus Bragonje is van zijne arbeid in de Groninger-Conferentie ontslagen en geroepen verder in het Zending-kantoor te Rotterdam werkzaam te zijn.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

SYLVESTER Q. CANNON, 120 Izaak Hubertstraat, Rotterdam

Prest. Lyman's Bezoek in Nederland.

Het voorrecht om de President der Europeesche Zending in ons midden te hebben, in het bijzonder wanneer, als thans het geval is, hij een van de Twaalf Apostelen der Kerk is, wordt door de Heiligen in het algemeen met vreugde vooruit verwacht. Zulk eene gelegenheid is ons wederom toegestaan geweest. Pres. Francis M. Lyman was in de Kerk omtrent 62 jaren geleden geboren, en voor meer dan 42 jaren heeft hij zijn tijd besteed in de bevordering van dit Werk. Hij is vooral bekend voor zijne getrouwheid in en liefde voor het Werk, en voor zijne rijpe ondervinding. Zijne kennis met de leiders der Kerk dateert van den tijd van den Profeet Joseph Smith. Daarom is hij een bekwame getuige van de echtheid en goddelijkheid van dit herstelde Evangelie.

Laat in den avond van 23 Juli l.j. waren wij bevoorrecht Pres. Lyman en Pres. Hugh J. Cannon en Ouderling Winslow F. Smith der Duitsche Zending, te ontmoeten en hartelijk te verwelkomen in Nederland. Apostel Lyman had buitengewone Conferentiën in Denemarken, Duitschland en Zwitserland reeds bijgewoond. De volgende dag was de 24 Juli, voor de Heiligen der laatste Dagen een belangrijke herinneringsdag, daar het juist 55 jaren te voren was dat de Pionniers onder de leiding van Pres. Brigham-Young in de Vallei van het Groote Zoutmeer, in de top der Rotsgebergte aankwamen.

Vrijdagavond 25 Juli, werd eene buitengewone vergadering in Amsterdam gehouden. Zaterdag en Maandag, Priestervergaderingen voor de Zendingen, Zaterdagavond, eene genotrijke uitvoering van muziek, zang, enz., en op Zondag 27 Juli, drie vergaderingen. Al de publieke samenkomsten waren druk bezocht door Heiligen en vrienden en vreemdelingen. Voortreffelijke aandacht en orde werd betoond, en een machtige, vreedzame geest heerschte. Al hetgene dat besproken werd, was tot veel nut van de aanwezigen, en de indrukwekkende uitingen van Pres. Lyman waren van bijzonder belang. En in het onderrichten van de Zendingen, en van de Heiligen, en in zijn getuigenis aangaande de waarachtigheid van dit Werk aan de vreemden, kon men zijne overtuiging, noch de geest door welke hij sprak, niet betwijfelen. Hij sprak als één „machthebbende”. De vergaderingen waren ook nog meer interessant gemaakt door solo's en koorliedertjes welke met nadrukkelijkheid gezongen waren. De door verscheidene nieuwsbladen verschafte verslagen van de vergaderingen waren algemeenlijk

merkbaar voor hunne onpartijdigheid, en zullen zonder twijfel veel goed doen om een betere kennis van deze boodschap onder de menschen te brengen.

Pres. Lyman kon niet langer dan Zondag met ons blijven. Pres. Hugh J. Cannon van de Duitsche Zending gaf eveneens vele goede vermaningen en wij waren zeer verblijd door zijne tegenwoordigheid. Behalve de verbanning van vele Zendingen van dat veld, zonder oorzaak, gaat het Werk in Duitschland goed vooruit.

Deze Conferentie was inderdaad een geestelijk feest, en ongetwijfeld een der grootste, en belangrijkste, indien niet zelfs de allerbeste, ooit in deze Zending gehouden. En aangezien meest alle Zendingen en vele Heiligen van andere vertakkingen aanwezig waren, vertrouwen wij dat zij dezelfde geest welke toen heerschte met zich zullen nemen, en met vernieuwde lust en ijver zullen voortgaan om het Evangelie te verkondigen en hetzelfde getrouwelijk te leven.

Vroege Gebeurtenissen in de kerkelijke Geschiedenis,

door B. F. JOHNSON.

Ouderling Elias Morris, nu overleden, een vroegere inwoner van Salt Lake City, deed, als een lokaal en reizende Ouderling in de Welsche Zending in de vroege dagen, een uitgebreid werk. Bij het illustreeren op de wijze in welke de kracht Gods werd gemanifesteerd, om Zijne dienstknechten te bewaren, verhaalt hij een zijner ondervindingen:

Terwijl hij als een Ouderling zijn ambt in zijne geboorteplaats uitoefende, gedurende de werkdagen druk in zijn ambacht zijnde en Zondags in de omliggende dorpen predikende, had hij eens de gelegenheid om te spreken over de teekenen, die volgens de belofte van onzen Heiland de geloovigen zouden volgen: „In Mijnen naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken; slangen zullen zij opnemen; en al is het dat zij iets doodelijks zullen drinken, het zal hun niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen gezond worden.” Hij verklaarde dat deze zegeningen niet alleen genoten werden door de Heiligen van vroeger dagen toen de Zaligmaker op aarde was, maar dat een getrouwe Heilige der laatste Dagen deel had aan dezelfde zegeningen. De verschillende predikanten in dien omtrek die de beweringen van Ouderling Morris gehoord hadden, bespotten hem. Een Methodistische Diaken in 't bijzonder. In het herhalen van deze beweringen en uitleggen aan anderen, overdreef hij eveneens hetgeen gezegd was, ook verzekerde hij valschelijk dat Ouderling Morris de bewering had gemaakt, dat, zoo hij van den top eener steengroeve viel, het hem niet zou schaden. Ouderling Morris hoorde de overdrevene verhalen en bespottelijke verklaringen, maar trachtte er geen notitie van te nemen, alhoewel hij zeer goed met den man bekend was, feitelijk, op dien tijd was hij voor hem werkzaam.

Eenige dagen na dien gebeurde het dat Ouderling Morris op een huis van drie etages bezig was om den voorgevel te voegen en was voor dat doel bijna aan de rand van den muur in een hangend stijger gezeten. Op eens bemerkte hij dat de stijger onvertrouwd werd, de plank waar het op rustte en die aan de binnenzijde van het gebouw was vastgemaakt, was losgeraakt. Dadelijk riep hij zijn mede-arbeider, die aan de binnenkant aan 't werk was, ter hulp, doch vóór dat den man het raam bereikte om de plank te grijpen, viel Broeder Morris met den stijger naar beneden. Met een stil gebed tot God om hulp en tot de volste mate zijn gevaar beseffende, viel hij van een hoogte van dertig voet of nog hooger op de cementen straat. In een oogwenk was hij op de been, plaatsende zijn hand op de vensterbank en sprong in de benedenkamer en ontkwam aan de vallende planken die hem zeer spoedig volgden, en kwam de volgende minuut ongedeerd te voorschijn. Hij gevoelde zelfs niet de minste pijn van den val.

Het geval was, dat de Methodistische Diaken een der eigenaars van het gebouw en Ouderling Morris' vader juist in de straat voor het huis waren toen het ongeluk plaats vond, en laatstgenoemde was bijna verlamd van schrik toen hij zijn zoon naar beneden zag vallen, maar overgroot was de vreugde toen hij op het volgende moment zijn zoon zonder het geringste lichamelijk letsel voort zag gaan. Ook de Diaken scheen zeer verbaasd en was bijna niet in staat om zijn gezicht te gelooven, toen hij den man zag, wiens godsdienstige belijdenis hij zoo bespot had, die nu bij zulk een ongeval bewaard werd en ongedeerd zijns weegs kon gaan. Toen Ouderling Morris hem naderde, zag hij zijne verbazing en vond het eene zeer goede gelegenheid om hem nu over zijn kwaad en bespotting, die hij op zijn kosten gedaan had, te berispen. Hij deed volgens zijn voornemen en vroeg toen heel koeltjes, zinspelende op het „praatje” dat de Diaken aangaande hem verspreidt had: „Is dat niet bijna gelijk aan het vallen van den top eener steengroeve?” De diaken bekende zulks en beweerde dat ten minste in dit geval, was het een bovennatuurlijke macht die hem bewaarde.

Vele anecdotes zijn verhaald van Ouderling Abel Evans, wonende in Lehi, Utah, die eenige jaren later op eene zending in Wallis overleed. Hij was een man van een sterk geloof en bezat een merkwaardig deel van de gave der gezondmaking.

Terwijl hij in een vroegere zending in Wallis als zendeling arbeidde, ontmoette hij eene zuster, een lid van de Kerk, die met een vreeselijke kanker in het gelaat bezocht was, die haar bovenlip en een groot gedeelte harer neus had doen verdwijnen. Zij had alle doctoren, die beweerden kanker te kunnen genezen, geraadpleegd, doch de een na de andere had haar toestand als hopeloos verklaard. Toen Broeder Evans haar ontmoette, was zij treurende over hare toestand, hem verhalende hoe zij getracht had er van verlost te worden. Hij luisterde naar haar verhaal en vroeg toen:

„Waarom gaat gij niet naar den grooten Heelmeester om genezen te worden?”

„Denkt gij, dat zulks nog van eenig nut kon zijn?” vroeg zij, een weinig vroolijker.

„Wel”, antwoorde hij, „Met den Heere zijn alle dingen mogelijk! Zoo gij geloof hebt, kunt gij genezen worden!”

Zij drukte haar verlangen uit om gezalfd te worden, waarna hij terstond een flesch olijfolie kocht, die hij op de gewone wijze en orde inwijdde en haar gelaat zalfde, de olie met een veder op de ergste plaatsen brengende.

Hij bestrafte de ziekte en bad voor hare genezing, en vanaf dat uur was de kanker gedood en haar aangezicht begon te genezen. Hij herhaalde deze verordening twee of drie malen, en, vreemd als het moge schijnen, het vleesch en de huid groeide werktuigelijk weder op het gedeelte van haar gelaat waar de kanker het had weggegeten, en na verloop van tijd had eene nieuwe neus zich ontwikkeld, wel is waar geen volmaakte neus, maar het was een groote verbetering dan gansch geen neus. Niettegenstaande dit groote bewijs van de goedheid des Heeren aan haar, is deze vrouw later van de Kerk afgeweken.

Op zekere gelegenheid voer Broeder Evans van Liverpool naar Bangor, waarheen hij gezonden was om te prediken, toen een vreeselijke storm opzette, die het schip dreigde te verwoesten. Toen de kapitein en de bemanning gereed waren om alle hoop op te geven, ging Ouderling Evans naar eene verborgen plaats in het schip, riep tot den Heer in 't gebed, Hem herinnerende dat hij die predikplaats moest vervullen en dat hij voor Zijn zaak op reis was, en in machtig geloof, bestrafte hij den storm. De wind kalmeerde zoo plotseling, dat de geheele bemanning zeer verrast en verblijd was, en geheel in de war waren over de oorzaak van de plotselinge verandering in hunne vooruitzichten.

In het jaar 1846 woonde een man in Merthyr Tydvil, Wallis, die lid der Kerk was; hij had het ongeluk zijn been te breken, en wel tusschen de knie en het enkel. Een chirurgijn werd ontboden, die het been zette en op de gewone wijze verbond; hij gebod de patient volkomen stil te zijn. Drie dagen na dien kwamen Ouderlingen Abel Evans en Thomas D. Giles hem een bezoek brengen, de eerstgenoemde ondervroeg hem aangaande zijn geloof.

„Gelooft gij,” zeide hij, „dat de Heere de macht heeft om uw gebroken gewricht te genezen?”

De man bekende van ja.

„Gelooft gij,” vroeg hij wederom, „dat wij als de dienstknechten des Heeren, houdende het Priesterschap, autoriteit hebben om den Almachtigen aan te roepen en de zegeningen voor u uit Zijne handen te eischen?”

De man verzekerde hem dat hij zulks geloofde.

„Dan,” zeide hij, zullen wij, zoo gij het wenscht, het verband van uw been nemen en het zalven”. De man gaf toestemming, de banden werden verwijderd en zijn been werd met gezegende

olie gezalfd. Daarna plaatsten de Broeders hunne handen op zijn hoofd en Ouderling Evans bestrafte den booze, gebod de beenderen te zamen te komen en te sluiten en ten laatste dat de man van zijn bed moest opstaan en wandelen. Hij stond direct op, liep in het huis rond en vanaf dien tijd heeft hij geen verbinding of stok meer van noode gehad.

Terwijl hij in het jaar 1850 de zee overstak op reis naar Utah, hadden er een aantal merkwaardige genezingen onder zijne bediening plaats. Een dezer voorvallen was dat van een jong meisje, die zeer door booze geesten werd overweldigd, die, toen hij zijne handen op haar hoofd plaatste, volkomen bevrijd werd. Een ander voorval met een kleine jongen die in het luikgat van het schip viel, vallende met zijn hoofd op de ring en bout van het lagere luikgat. Toen men den jongen op nam, vond men dat het ijzer, waarop hij was terechtgekomen, in zijn hoofd gedrongen was, en binnen één minuut zag men de beschadigde plaats als een blaas opzwellen. Natuurlijk, den val had hem buiten kennis gebracht en scheen als dood, maar Broeder Evans, met nog een of twee Ouderlingen, zalfde hem oogenblikkelijk, en terwijl zij hunne handen nog op zijn hoofd hadden zag men het gezwel verdwijnen, kwam hij tot kennis en herkreeg zijne volmaakte gezondheid. Deze gebeurtenis werd aanschouwd en bewonderd door vele personen buiten de Kerk zoowel als vele Heiligen die aan boord waren

Op eene volgende maal toen Ouderling Evans de Atlantische Oceaan over stak om een gezelschap Heiligen naar Utah te geleiden brak er een vreeselijke epidemie in de aard van koorts op het schip uit, die de verwoesting van alle aanwezigen bedreigde. Hij gevoelde dat de eenigste hoop bestond in het verkrijgen van den gunst des Almachtigen en oefende dus al zijn geloof in het pleiten met den Heere. Hij riep vier Ouderlingen van ondervinding te samen en vroeg hen om hem naar beneden in het schip te volgen waar zij zich in 't gebed vereenigden. Dit deden zij herhaalde malen, zonder eenige blijken van goede resultaat, waarover Broeder Evans zich zeer verwonderde. Hij was zoo gewoon dat zijne gebeden verhoord werden, dat hij zeer verrast scheen dat hij in dit geval niet verhoord werd en het eenigste waar hij dit aan toe schreef was gebrek aan eenheid of waardigheid aan de zijde der Ouderlingen. Daarom riep hij de Ouderlingen wederom te samen en noodigde hen weder met hem naar beneden te gaan en nam toen een kom met schoon water met zich. Toen zij een geschikte plaats in het schip gevonden hadden waar men hen niet zou hooren, begon hij tot hen te spreken over de noodzakelijkheid van eenheid in geloof en reinheid voor God te hebben om in staat te zijn om de gewenschte zegeningen van Hem te ontvangen. „Nu,” sprak hij, „Ik wensch dat een iegelijk van u, die gevoelt dat zijn concientie rein voor God is en geene zonde bedreven heeft welke hem buiten het bezit van den Heiligen Geest stelt en geloof genoeg in den Heere Jezus Christus bezit, om den Almachtigen om de verlangde zegeningen te smeeken, Zijne

handen in deze kom met water te wasschen!" Drie Ouderlingen kwamen voort en deden zulks; de vierde kon niet, zijn concientie belette zulks. Hij werd vriendelijk verzocht zich terug te trekken, waarna de vier Ouderlingen zich in een ernstig gebed vereenigden en bestrafte de ziekte waarmede het volk geslagen was. Het gevolg was dat de epidemie haar verwoesting eindigde en de zieken werden van af die ure gezond, waarover de overste van het schip en alle aanwezige zeer verrast en verblijd waren niet wetende door welke macht dit gelukkige resultaat verkregen werd.

De Oudjes naar Lagoon.

De *Deseret News* geeft een verslag over het feest 't welk ter eere van de ouden van dagen te Lagoon voor hen bereid werd.

Reeds vroeg in den morgen, waren de grijsaards met het eere-lint versiert bezig, om zich op weg naar het station te begeven. Iedereen scheen zich met de oudjes te verblijden, 't welk zij door hunne dienstvaardigheid bewezen. Zelfs de drukke handelsman gromde niet, wanneer de tram op iederen hoek van een straat moest stoppen om de zilverharigen op te nemen, en gaven gewillig hunne plaatsen aan de eerwaardigen over. De presideerende Bisschoppen hadden gedurende de verleden week 1059 spoorkaarten bekomen voor lieden tusschen de 70 en 80 jaar oud. 134 tusschen de 80 en '90, en 7 kaarten voor hen die boven de 90 jaar oud waren.

Zij die van 70 tot 80 waren droegen een rood lint op de borst en van 80 tot 90 droegen blauw lint, en die van over de 90 wit.

Lang voor het tijd was, hadden zich vele menschen naar de stations Salt Lake City en Ogden begeven. De excursie-agent J. B. Bean was reeds dag voor dauw aanwezig, evenals het „Oude Menschen Comitée." Op recht edele wijze gingen zij aan 't werk om de oudjes een goede plaats te verzekeren. De eerste trein welke uit 13 groote passagiers-wagons bestond, reed even over 9 uur v.m. naar de aangewezen plaats. 15 minuten later ging een volgende trein die te Bountiful nog twee rijtuigen opnam, en nog een te Centerville. Beide treinen zaten stampvol.

In Lagoon aangekomen bemerkten de oudjes, dat het volk van Lagoon en Davis Graafschap gedurende de vorige week, den tijd niet nutteloos hadden laten passeeren. De twaalf wijken van dien Ring waren verdeeld, en een ieder had tot zijn plicht gekregen, om voor een zeker aantal gasten te zorgen. Een reeks prieeltjes waren gezet en het terrein was door touwen afgezet. De schoone jonge dochters uit die streek hadden gewedijverd om de prieelen voor hunne gasten het schoonst te decoreeren. De sneeuw witte tafels waren met alle soorten fruit en bloemen versierd. Terwijl oud en jong zich op zeer aangename wijze in het Paviljoen bezig hield, hoorde men het hoorngeschal als signaal dat de tijd voor dineeren was aangebroken, waarvan allen naar hartelust gebruik maakten. C. R. Savage had de leiding, en zorgde dat er niets haperde. Na het openingsgebed door W. H. Walker, een echte

Pionnier, ging Prest. John. W. Hess van David ring voort, met een welkomsttoespraak, waarin hij zijne dankbaarheid voor deze genotvolle gelegenheid uitdrukte, en over het voorrecht en de eere die zij genieten, die de hitte en den last des daags gedragen hebben. Daarna volgden nog andere mannelijke en vrouwelijke sprekers, die door muzieknummers werden afgewisseld. Het vermaak was om 2 uur n. m. nog in vollen gang, toen dit rapport gesloten werd.

Getuigenissen aangaande de „Mormonen”.

Kort geleden werden door de „Woman's Board of Home Missions” van de Presbyteriaansche Kerk in Amerika brieven aan alle afgevaardigden van het Congres der Vereenigde Staten gezonden in protes: tegen de voorgestelde aanneming van het grondgebied van Arizona in de vereeniging van Staten. In die communicatie werden zekere valsche verhalen van de aldaar wonende „Mormonen” vermeld. De Heer Marcus A. Smith, een Presbyteriaan, Afgevaardigde van Arizona, nam de gelegenheid den brief te beantwoorden, en gaf daarin de volgende getuigenis:

Met uw brief, werd mij een voorgevend „Verslag en Beroep” overhandigd, ondertekend door Ds. T. J. Morgan en anderen, 't welk niets minder of meer is, als een schimp en uitval tegen de Mormonen en hunne Kerk, vergezeld van een onecht verslag, dat zij bezig waren met het toeëigenen of nemen, van het beheer van zekere genoemde Staten in het westen. Den schrijver en uitgever van dat stuk wist niet meer aangaande de Mormonen in Arizona als uw bestuur van onze educatie afwist. Dezen brief heeft niets met leeringen, stelsels, en dogma's te maken, maar den schrijver dezes neemt de gelegenheid, om aan de schrijver van dat pamflet te zeggen, dat hij niet minder als twintig jaar onder het Mormoonsche volk gewoond heeft, en heeft de gastvrijheid hunner huizen gekend; en is niet schroomvallig om te beweren dat hij door juiste opmerking hunne levenswijze heeft gadeslagen, en dat zij in vol geloof de proclamatie tegen polygamie aanvaard hebben, en nergens in dit groote land (Amerika) kan er een eerlijker, ijveriger en vaderlandslievender volk gevonden worden, als zij hebben bezeten te zijn. Wanneer uwe stad (New-York) of enig wijk in de zelve, zoo vrij van ondeugd ware als ieder Mormoonsche gemeente in Arizona, kondet gij de stad wel aan haar zelve overlaten, en met uwe goede hulp en raadgeving verder reiken. En wanneer deze heeren welke zich zoo inspannen en luide tegen de Mormonen prediken, denzelfden ijver zouden beoefenen om de wereld tot bekeering te roepen, op de wijze als zij de Mormonen zien doen, dan zouden zij wellicht wat meer moeite in den dienst des Heeren ondervinden, doch zij zouden rijkere schoven van de oogst voortbrengen en bijeen vergaderen. Er is niemand die de Mormoonen ijverig gezien heeft, om zich met de zaken van anderen bezig te houden, of lasterlijke rapporten tegen hunne naasten te verspreiden.

Correspondentie.

Ouderlingen Gerard B. Denkers en Jan Meibos Hzn. welke van Rotterdam 15 Juli en verder van Liverpool, 17 Juli, l.l. ingescheept zijn, deelen ons uit Boston, U. S. A. mede dat zij en het gezelschap onder hunne leiding na eene voorspoedige zeereis van ongeveer acht dagen welbehouden aldaar zijn aangekomen. Behalve voor eenigen welke zeeziek waren, was de reis plezierig. Van de „Mormonen” waren er al te zamen 44, terwijl het totaal aantal personen aan boord was 1307. Van Boston hebben zij hunne reis naar Utah verder voortgezet. Beide broederen zenden beste groeten aan al de Zendelingen en Heiligen in deze Zending.

Gemengd Nieuws.

Konijnen plaag. Uit Faust, Tooele County, Utah, wordt gemeld dat de hazen en konijnen zoo overvloedig zijn, dat zij menige akker tuinvruchten zoo als erwten, boonen enz. totaal hebben afgegeten. In sommige graanvelden heeft men tot getallen van 300 a 400 bij een gezien.

Een goede plaats dus voor liefhebbers van hazenbont.

Op de wereld zijn 400,000 mijlen spoorweg.

Parijs heeft 6000 politie-agenten; Londen 14,000,

Overleden.

Uit de „Deseret News” van 17 Juli l.l. vernamen wij de treurige tijding, dat Brugt Idsenga, welke dit voorjaar in de maand April naar Ogden City, Utah vertrok, na een langdurige pijn in zijn been, welke zijne krachten zoo had afgenomen, dat het tot longtering was overgegaan en aldaar den 15 Juli aan die gevolgen overleed. Wij hopen dat den geest des Heeren de overblijvende familie zal troosten, en dat zij zullen berusten in Hem, die alles werkt naar den raad van Zijnen wil.

Jansje Bruin, dochtertje van Johannes en Johanna Heitlager Bruin, geboren te Amsterdam 28 Februari 1901, ingezegend door Gerard B. Denkers, 21 April 1901, is 14 Juli aan longontsteking overleden.

I N H O U D :

Redevoering van Apostel Francis M. Lyman Blz. 241	
Rotterdamsche Conferentie	„ 244
Aangekomen	„ 248
Ontslag en Benoeming	„ 248
Pres. Lyman's Bezoek in Nederland	„ 249
Vroege gebeurtenissen in de Kerkelijke Geschiedenis	„ 250
De Oudjes naar Lagoon	„ 254
Getuigenissen aangaande de „Mormonen”	„ 255
Correspondentie	„ 256
Gemengd Nieuws	„ 256
Overleden	„ 256

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.